

Od uličnih prodavača do poslovnih ljudi

Andrew Olea otišao je u Keniju 1980. Prije osam godina odlučio je pomoći neobrazovanim siromasima da krenu naprijed. U intervjuu govori o Projektu Eastlands (Projekt istočnih zemalja), koji je započeo u Nairobiju.

10.04.2012.

Godine 1980., kada je jedva imao 28 godina, Španjolac Andrew Olea

(rođen u Granadi 1952.), upravo je bio završio studij filozofije i književnosti te je napustio rodnu Andaluziju i odletio u Nairobi, glavni grad Kenije. Ondje je prihvatio položaj u NGO (udruga nevladinih organizacija) zakladi za obrazovanje - Strathmore (Inicijativa Opusa Dei posvećena obrazovanju mladih). Olea je krenuo u avanturu kojoj je još uvijek potpuno predan i 30 godina poslije.

Andrew Olea je 2003. organizirao projekt Eastlands koji nudi stručno usavršavanje mladih ljudi u siromašnim četvrtima istočnog Nairobija. Većina onih koji se koriste uslugama projekta pokrenuli su mali posao u "neformalnom sektoru", što je kenijska fraza za ulične prodavače koji nastoje poboljšati svoje životne uvjete nudeći robu kućne izrade na prodaju.

Oko tri četvrtine slobodnih radnih mjesta u Keniji su u tom sektoru. Zarada se kreće u rasponu od 70 do 420 \$ mjesečno. Prodavači koji nemaju sveučilišno obrazovanje, u želji za radnim mjestom, odlučili su zaraditi za život u malim obrtima. Jednostavan tečaj prodaje i marketinga, što ga pruža naša udruga, dovoljan je za njih da posluže kao prodajna mjesta na kojima tvrtke mogu prodavati svoju robu izravno do potrošača." Eastland je pomogao mnogim mladim ljudima da steknu vještine na različitim razinama računovodstva, menadžmenta, informatike i marketinga, u skladu s njihovim interesima i potrebama. Ono što je počelo kao malo sjeme izraslo je u čvrsto stablo koje je pomoglo gotovo 4.000 mladih radnika.

Sportski program

Eastlands također ima sportske objekte. Da bi poboljšala sportske sadržaje, udruga nevladinih organizacija nedavno je potpisala ugovor s atletskom zakladom Madrida, čiji je cilj osigurati sportske terene i promicati interes za nogomet kao način pomaganja mladim ljudima u siromašnim četvrtima te tako poboljšati i stimulirati njihovo obrazovanje.

Nakon više od 50 godina socijalnog rada u Keniji zaklada za obrazovanje Strathmore povećala je svoj angažman u Nairobiju novim projektom. Olea je nedavno došao u Barcelonu kako bi razgovarao o svojim planovima zastvaranje tehnološkog centra koji bi podigao loše stanje države na polju za pošljavanja tako da daje iskusne mlade industrijske radnike.

Ova inicijativa uključuje obuku u industrijskom održavanju, poslovnim

računima, školu za očeve te sportske treninge. Osim nevladinih organizacija želimo proširiti svoje djelovanje kako bismo odgovorili na sadašnje potrebe zemlje, koja je očito u fazi razvoja industrijalizacije i treba dobro obrazovane iiskusne radnike. To je naš cilj. Na ovaj način to je model dvostruke formacije te ona može pomoći formalnom sektoru, kao i neformalnom.

Intervju s Andrewom Oleom,
izvršnim direktorom Eastlands
projekta *Je li stručno usavršavanje
danas za Afriku najbolje ulaganje?*

Iskreno vjerujem da jest. Bogatstvo zemlje je njezin narod. Postoje mnogi primjeri država s ograničenim prirodnim resursima koje su među najrazvijenijim u svijetu.

Nizozemska, Švicarska i Japan mi sada padaju na pamet. U čemu je bogatstvo tih zemalja? Upravo u ljudima koji su školovani da stvaraju

više bogatstva. Njemačkaje još jedan primjer dobro obrazovanih ljudi koji stalno rade na razvoju. Stoga smo mi na Eastlands Tehnološkoj školi razmišljaju o tome da slijedimo njemački model obrazovanja, u kojem studenti provode 70 posto vremena na poslu.

Koje je bilo vaše iskustvo u Africi? Što tako privlači ljude s programima u te zemlje?

Mene su najviše privlačili ljudi. Oni su jednostavni, otvoreni, poduzetni, marljivi i uporni. Naravno, mnogi problemi postoje, ali oni ne obeshrabruju ljude od rada. Zatim, tu su i druge vrijednosti koje nalazimo u Africi, osobito obitelj, solidarnost i velikodušnost. U tim vrijednostima se krije svijetla budućnost afričkih zemalja. Naravno, nitko nije savršen. S druge strane, kršćanske vrline još se nisu čvrsto usadile u afričko društvo. Kršćanstvo je stiglo jedva

stoljeće prije. A postoje i nepovoljne usporedbe sa Zapadom. U Keniji, na primjer, mnoge obitelji još uvijek ovise o dnevnom ulovu ribe oca ili djeda.

Iz vaše točke gledišta, kako bi sveti Josemaria naglasio svakodnevni poziv na svetost u jednoj takvoj živahnoj i radosnoj kulturi?

Kršćanstvo, a posebno katoličanstvo, radosna je religija koja pronalazi Boga u prirodi i svugdje. Duh svetog Josemarie raduje se kad vidi da Bog stoji iza svega što se zbiva oko nas. S njegovim duhom se živi srcem koje je vječno mlado. Predati se životnim izazovima kao osoba koja sebe vidi kao dijete Božje i stoga očekuje najbolje od svog oca, čak i ako ponekad ne razumije što se događa. Bog je moj Otac i On me voli. Sve se to dobro uklapa u mlado društvo puno nade i gorljivosti da rade kako

bi pronašli svoje mjesto u svijetu koje ignorira Boga i čovjeka.

Samuel Gutiérrez // Catalunya
Cristiana // 15. svibnja 2011.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/od-ulicnih-
prodavaca-do-poslovnih-ljudi/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/od-ulicnih-prodavaca-do-poslovnih-ljudi/)
(8.08.2025.)